

Arbetet mot välfärdsbrottslighet

Utbetalningsmyndigheten har nyligen presenterat en rapport¹ som lyfter tandvården som ett särskilt problematiskt område när det gäller välfärdsbrottslighet. Detta ligger i linje med det initiativ som Sverigedemokraterna för ett par år sedan lade fram i regionen, med syfte att stärka kontrollfunktionerna och förhindra fusk med offentliga medel.

Tyvärr lämnade hanteringen av detta initiativ en del att önska. Även om åtgärder i allt väsentligt vidtogs, saknades den tydlighet och kraftfullhet som frågan förtjänar. Det är tydligt att frågan fortsatt är aktuell och att det krävs en större tydlighet i ansvar, resurstilldelning och uppföljning.

Det är också värt att understryka att kontrollarbetet i dessa sammanhang ofta kräver ett visst mått av sekretess, men detta får inte innebära att arbetet sker i det fördolda utan politisk styrning eller att det ges en undanskymd prioritet i organisationen. Tvärtom är det viktigt att frågan ges en tydlig hemvist och att resurserna är tillräckliga för att kontrollfunktionerna faktiskt ska ha möjlighet att verka effektivt.

Utbetalningsmyndighetens rapport sätter ljuset på något vi i Sverigedemokraterna påtalat under lång tid – nämligen att det finns en betydande risk för att skattemedel hamnar i fel händer om inte kontrollsystemen är robusta nog. Välfärdsbrottslighet drabbar i förlängningen inte bara samhällets ekonomi utan även tilliten till våra gemensamma system.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande fråga till regionrådet Peter Olofsson (S):

Gör du också bedömningen att ytterligare resurser behöver tillfalla arbetet mot välfärdsbrottslighet i regionen?

1. Utbetalningsmyndigheten, Lägesbild med fokus på avancerade angrepp mot välfärdssystemen. Diarienummer UBM 2025-58.